

प्रतिकामिन् (wie eben) adj. unerwünscht, widerwärtig ÇĀṆḤ. B. 13, 8. अनाद्य 13, 8. Ça. 7, 6, 12.

प्रतिकामिनी (1. प्र० + का०) f. Nebenbuhlerin Çiç. 9, 35.

प्रतिकाम्यं (von 1. प्रति + काम) adj. nach Wunsch beschaffen: वर AV. 2, 36, 8. 8 (auch 7 ist wohl प्रतिकाम्याय herzustellen). 6, 60, 3.

प्रतिकाय (1. प्रति + काय) m. 1) Abbild H. 1464. HALĀ. 1, 130. ĠAṭĀDH. im ÇKDr. — 2) Ziel, Zielscheibe TRIK. 2, 8, 51. ĠAṭĀDH.

प्रतिकार (von 1. कर् with प्रति) m. = प्रतीकार P. 6, 3, 122, Vārtt. 3, Sch. 1) Vergeltung (im Guten oder Bösen): उपकारः कृतज्ञेषु प्रतिकारेण पुन्यते R. 4, 27, 20. KATHĀS. 10, 67. RĀGA-TAR. 3, 525. आगमप्रतिकारश्च वानरेस्तत्र चेष्टितः so v. a. sie suchten des Lohnes für ihr Kommen theilhaftig zu werden R. 4, 47, 17. — 2) Entgegenwirkung, Anwendung von Gegenmitteln, — Heilmitteln, Widerstand, Abhilfe: आयत्यां प्रतिकारज्ञः wer da weiss, wie in der Zukunft einem Uebel entgegenzutreten ist, Spr. 370. °कर्मन् RĀGA-TAR. 6, 208. अशक्यं adj. unheilbar VID. 183. अप्रतिकारसेविन् keine Heilmittel anwendend SUÇR. 2, 361, 16. °विधानं ärztliche Behandlung RAGH. 8, 40. — Nach H. an. 4, 264 ist प्रतिकार = सम (!) und भट (!). — Vgl. प्रतीकार.

प्रतिकारिन् (von प्रतिकार) adj. अ० der kein Gegenmittel anwendet, sich nicht ärztlich behandeln lässt SUÇR. 2, 37, 17. fg.

प्रतिकार्य (von 1. कर् with प्रति) n. eine bevorstehende Vergeltung: प्रतिकार्यं च विप्रस्य ततः कृतवती मतिम् MBH. 1, 6259.

प्रतिकाश m. = प्रतीकाश P. 6, 3, 122. H. 1462. BHĀNUD. zu AK. 2, 10, 38. ÇKDr.

प्रतिकास m. = प्रतिकाश RAMĀN. zu AK. 2, 10, 38. ÇKDr.

प्रतिकितव (1. प्र० + कि०) m. Gegenspieler DAÇAK. in BENF. Chr. 185, 24.

प्रतिकुञ्जर (1. प्र० + कु०) m. Gegenelephant, ein feindlich gegenüberstehender Elephant: मत्ता द्विप इव क्रुद्धः °दर्शनात् MBH. 9, 3217. — Vgl. प्रतिगज, प्रतिद्विर्द, प्रतिनाग.

प्रतिकूप (1. प्र० + कूप) m. Graben HĀR. 174.

प्रतिकूल (1. प्र० + कूल) adj. f. अ० widrig (eig. und übertr.; Gegens. अनुकूल) AK. 3, 2, 33. 3, 4, 7. H. 1463. HALĀ. 4, 58. 71. 5, 22. मारुत, वायु R. 3, 30, 31. KATHĀS. 46, 139. देव HARIV. 11261. R. 6, 8, 15. RAGH. 6, 58. ÇĀR. 7, 16. श्रोतृषि MBH. 3, 13085. बुध der Planet Merkur HARIV. 1336. प्रतिकूलं तच्चकार यमशासनम् verkehrt MBH. 13, 3403. वाक्य Gegenrede R. 3, 30, 14. 43, 1. वाक्यमप्रतिकूलम् 44, 10. शब्द widrig, unangenehm KUMĀRAS. 1, 46. अर्धमज्ञानं दुःखं स्यात्प्रतिकूलं सचेतसाम् BHĀSHĀP. 144. दीपो नेत्रात्तरस्येव प्रतिकूलासि मे दृढम् R. 6, 100, 17. (तव) करिष्यन्ति प्रतिकूलानि was Euch unangenehm ist MBH. 13, 348. आत्मनः प्रतिकूलानि परिषी न समाचरेत् Spr. 3047. न तत्परस्य संदध्यात्प्रतिकूलं यदात्मनः 1383. JĀGĀ. 3, 283. SUÇR. 2, 537, 7. MBH. 13, 126. R. 2, 21, 35. PRAB. 84, 18. °वेदनीय TAREAS. 53. प्रतिकूलेषु स्थितान् in Opposition stehend M. 9, 275. sich widersetzend, in Opposition stehend, widersetzlich, sich auflehnd wider (gen.); von Personen M. 9, 80. JĀGĀ. 2, 142. प्रतिकूलः पितृष्य न स पुत्रः सतां मतः MBH. 1, 3523. 3, 1855. R. 3, 44, 21. 43, 11. BHĀG. P. 4, 28, 7. MĀR. P. 69, 60. 72, 7. PRAB. 41, 16. SĀU. 73, 22. (नहि) बौद्धाश्च नः प्रतिकूलाः स्युः ÇĀṆḤ. zu BRH. ĀR. UP. S. 7. 104. अ० ÇĀṆḤ. GRH. 1, 12. सर्वत्राप्रतिकूलस्तस्य MBH. 1, 741. प्रतिकूलम् adv. entgegen, gegen die

natürliche Weise, in umgekehrter Ordnung AV. 5, 14, 13. TS. 7, 5, 3, 4. KĀṬH. 33, 7. प्र० ववौ वायुः R. 6, 90, 26. वर्तमान M. 10, 31. प्रतिकूलेन dass. BHĀG. P. 3, 28, 9. — Vgl. प्रातिकूलिक. प्रातिकूल्य.

प्रतिकूलकारिन् (प्र० + 1. का०) adj. sich Jmd (gen.) widersetzend, Opposition machend MĀLAV. 9, 9.

प्रतिकूलकृत् (प्र० + कृत्) adj. dass.: अ० R. GORR. 2, 52, 10.

प्रतिकूलनम् (von प्रतिकूल) adv. im Widerspruch: वर्त् im W. stehen MBH. 12, 8805.

प्रतिकूलता (wie eben) f. Widerwärtigkeit: °तामुपगते हि विधौ Spr. 1841. PAṆĀT. 103, 12. Widersetzlichkeit R. 6, 66, 27. त्वया तु नात्र कर्तव्या राज्ञो ऽस्य प्र० KATHĀS. 31, 85.

प्रतिकूलप्रवर्तिन् (प्र० + प्र०) adj. einen widrigen Lauf nehmend (नौका) und Unangenehmes bereitend (खलजिह्वा) BENF. Chr. 94, Çl. 10.

प्रतिकूलभाषिन् (प्र० + भा०) adj. widerredend R. GORR. 2, 10, 29.

प्रतिकूलम् (von प्रतिकूल), °यति sich widersetzen, mit dem acc.: स धातुः शासनं श्रुत्वा सर्वमप्रतिकूलयन् R. 2, 32, 70. zur Erkl. von प्रतीप्य MALLIN. zu KUMĀRAS. 3, 5.

प्रतिकूलवचन (प्र० + व०) n. Widerrede PAṆĀT. 37, 3.

प्रतिकूलवत् (von प्रतिकूल) adj. widersetzlich: भूद्र MBH. 10, 124.

प्रतिकूलवर्तिन् (प्र० + व०) adj. sich widersetzend, störend: तपःसमाधेः KUMĀRAS. 3, 24.

प्रतिकूलवाद (प्र० + वाद) m. Widerrede: अ० adj. nicht widerredend: शिष्य MBH. 3, 10265.

प्रतिकूलवादिन् (प्र० + वा०) adj. widerredend: भृत्य MBH. 3, 1359. सदा च भर्तुः °वादिनीम् 13, 517.

प्रतिकूलवृत्ति (प्र० + वृ०) adj. sich widersetzend: क्रिन्ध्या स्वबाहुमपि वः °वृत्तिम् BHĀG. P. 3, 16, 6.

प्रतिकूलाचरित (प्र० + आचरित) n. eine widrige Handlung, Beleidigung RAGH. 8, 80.

प्रतिकूलोक्त (प्र० + उक्त) n. Widerrede; pl. Spr. 1325.

प्रतिकृति (von कर् with प्रति) f. 1) Widerstand, Abwehr: दृढ० adj. HARIV. 4211. अणुर्धे देवताः सर्वाः शत्रुप्रतिकृतिं पराम्। अथवा दानवाः सर्वे स्मृते शंकरम् 16261. = प्रतीकार TRIK. 3, 3, 164. H. an. 4, 116. fg. MED. 1. 212. — 2) Nachbildung, Abbild, Bild AK. 2, 10, 36. TRIK. H. 1464. H. an. MED. = अर्चा und प्रतिनिधि; st. अर्चा hat H. an. पूजित, wofür vielleicht पूजित Gott, Götterbild zu lesen ist). HALĀ. 1, 130. VJUTP. 169. P. 5, 3, 96. अश्च० Sch. आत्म० MBH. 3, 2222. BHAVISHJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 33, 6, 16. नृणां लोकात्तरस्यानां देहप्रतिकृतिः सुतः MĀRĀ. 133, 16. RAGH. 8, 91. 14, 87. ÇĀR. 90, 2. MĀLAV. 30, 18. KULL. zu M. 3, 117. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 442, 18. 444, 10. °रचना RAGH. 18, 52. चित्र० ein gemaltes Bild HARIV. 7812. शिला० aus Stein 7813.

प्रतिकृतिर्का (1. प्र० + कृ०) f. gaṇa अंशादि zu P. 6, 2, 193.

प्रतिकृत्य (von 1. कर् with प्रति) adj. dem man entgegenwirken —, abhelfen kann: संसारप्रतिकृत्यानि सर्वत्र विचिकित्सते (मूढचेताः) MBH. 3, 1004.

प्रतिकोप (von 1. कुप् with प्रति) m. Zorn, Aerger MBH. 4, 1929.

प्रतिक्रम (von क्रम् with प्रति) m. umgekehrte Ordnung: यत्रोत्तरोत्तरेषां स्यात्पूर्वं पूर्वं प्रतिक्रमात् विशेषणत्वकथनमसावेकावली मता PRATĀ-